

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **S.k.**, a.s., C.X., B., proti žalovanému: v 1. rade: **M.**, spol. s r.o., S.X., B.B., žalovanému v 2. rade: MVDr. J.S., M.X., B.B., žalovanej v 3. rade: **A.S.**, rod. Š., M.X., B.B., zast. JUDr. J.K., advokátom, K.X., B.B. a žalovanej v 4. rade: **V.P.**, H.X., L.M., **o zaplatenie 1.636.607,20 Sk s prísl.**, o odvolaní žalovaných v 2. a 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. júna 2007 č.k. 33 Cb 277/1995-Mš-218, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. júna 2007 č.k. 33 Cb 277/1995-Mš-218 v napadnutej časti úrokov z omeškania **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 1. júna 2007 na l.č. 218 žalovaným v 1. až 4. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.276.109,- Sk, nedoplatky na úrokoch z omeškania k 28.2.2002 vo výške 1.250.199,40 Sk, úrok z omeškania vo výške 13,3 % p.a. z nezaplatenej istiny od 1.3.2002 do zaplattenia a nahradiť trovy konania 65.544,- Sk, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa svojej pohľadávky voči žalovaným v 2. a 3. rade iba z výťažku predaja nehnuteľností vedených v KÚ v B.B. zapísaných na LV č.X. k.ú. S., a to súpisné č. 3934 dom na parc. č. 1556 a parc. č. 1556 o výmere 705 m2 zastavanej plochy, parc. č. 1557 o výmere 44 m2 zastavanej plochy, parc. č. 1558 o výmere 381 m2 záhrady a zároveň je žalobca oprávnený domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky voči žalovanej v 4. rade iba z výťažku predaja nehnuteľnosti vedenej v k.ú. Ž., správa katastra R. na LV č.X. ako súp. č. 257 dom na parcele č. 1163/2 k.ú. H.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplattenia sumy 1.638.607,20 Sk s príslušenstvom. Súd uznesením zo dňa 30. marca 2007 pripustil zmenu návrhu tak, že žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.270.609,- Sk, nedoplatky na úrokoch z omeškania k 28.2.2002 vo výške 1.250.199,40 Sk, úrok z omeškania vo výške 13,3 % p.a. z nezaplatenej istiny od 1.3.2002 do zaplattenia.

Súd zistil, že žalobca (predchodca) uzavrel so žalovaným v 1. rade úverovú zmluvu č. 077/0, ktorou bol poskytnutý úver 2.000.000,- Sk s lehotou splatnosti 30. júna 1996. Dodatkom č. 1 k ÚZ došlo k dohode o prolongácii splátok vo výške 600.000,- Sk k 30. decembru 1994. Úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam podľa záložnej zmluvy č. 172 zo dňa 6. júla 1992 a záložnej zmluvy č. 171 zo dňa 6. júla 1992. Žalovaný v 1. rade záväzok z úverovej zmluvy nesplnil, žalobca sa domáhal uspokojenia voči žalovanému v 1. rade, ako i žalovaným v 2. až 4. rade (spoločníci).

Súd nárok posudzoval podľa § 497 a nasl. Obch.Z. a zistil, že úver bol poskytnutý, nebol riadne splácaný a zostatok nesplatennej istiny predstavuje sumu 1.276.109,- Sk, ďalej nedoplatky na úrokoch z omeškania k 28.2.2002, ako i úrok z omeškania 13,3% p.a. od 1.3.2002 z nesplatennej istiny.

Súd v novom konaní vychádzal z uznesenia NS SR č.k. 7 Obo 388/2004 zo dňa 19.12.2005, v ktorom bolo vyslovené, že námietka týkajúca sa neplatnosti úverovej zmluvy a jej dodatku, ako i zabezpečení úveru nie je dôvodná.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k názoru, že nárok žalobcu na zaplatenie nesplateného úveru, ako aj úrokov z omeškania je dôvodný, preto žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške 65.544,- Sk (súdny poplatok).

Žalovaní v 2. a 3. rade podali proti rozsudku v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania odvolanie podaním zo dňa 25. júna 2007.

V odôvodnení odvolania uviedli, že dĺžku konania nezavinili, preto nie je správne a v súlade s dobrými mravmi, aby boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi okrem istiny aj úrok z omeškania, ktorý už presiahol výšku istiny a navrhli v tejto časti napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolatelia počas prvostupňového konania nenamietali proti výške uplatnenej pohľadávky čo do istiny, ale ani úroku z omeškania. Nárok bol uplatnený v súlade so zmluvou ako i právnou úpravou a jeho opodstatnenosť vyplýva z vykonaného dokazovania a predložených dôkazov. Odvolanie považuje za bezdôvodné, pričom poukázal na to, že počas konania nič žalovaným nebránilo ani nebráni dobrovoľne splniť povinnosť zaplatiť dlžnú istinu. Navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie opodstatnenosti žalobného návrhu na zaplatenie úroku z omeškania za omeškanie so splácaním úveru.

V odvolacom konaní nebolo spochybnené, že bol poskytnutý úver, ktorý nebol v celom rozsahu splatený žalovanými, úver bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam podľa záložnej zmluvy č. 171 a č. 172. Na základe úverovej zmluvy

č. 0770/0 v znení dodatku č. 1 bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver vo výške 2.000.000,- Sk s dohodnutou úrokovou sadzbou, so splácaním v dohodnutých mesačných splátkach (čl. III), ako i sankčných úrokoch v prípade nezaplatenia splátok v dohodnutej lehote (č.IV. bod 4 písm. b/) a zároveň na zabezpečenie návratnosti úveru sa úverový dlžník zaviazal zaručiť návratnosť úveru zriadením záložného práva na nehnuteľnosti podľa priložených Zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 171 a č. 172.

Pohľadávka úveru nebola v celom rozsahu splatená, v dôsledku čoho žalobcovi vzniklo právo na jej zaplatenie. Nakoľko už v prvostupňovom konaní bolo dostatočne preukázané, že úver nebol splatený tak, ako bolo dohodnuté v zmluve, preto je nárok žalobcu po práve čo do istiny, ale i úrokov, ktoré boli riadne dohodnuté a na ich zaplatenie žalobcovi právo vzniklo, pretože bolo nesporne preukázané nesplnenie povinnosti z úverovej zmluvy. Odvolatelia taktiež žiadnym vierohodným spôsobom nespochybnili výšku úrokov z omeškania a dôvody uvádzané v odvolaní sú právne bezvýznamné (pre úplnosť treba uviesť, že ak by bol záväzok z úverovej zmluvy riadne podľa dohodnutých podmienok plnený, nebol by vznikol ani nárok na úrok z omeškania).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností rozsudok v napadnutej časti úrokov z omeškania ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal, pretože žalobcovi žiadne nevznikli a žalovaní neboli úspešní.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 18. marca 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: